

БРОЈ 1. Год II

2. ЈАНУАРА 1914.

ХУМОРИСТИЧНО
САТИРИЧНИ ЛИСТ

О ПОКОЈНОЈ 1913 ГОДИНИ.

Умрла је... знате л' која?
Покојница без покоја.
Јест, година она стара,
А од капље — календара.
Умрла је оплакана
Триста шесет и пет дана..
Триста шесет и пет пута
Морала је јед да гута —
Што у целом добу својем
Оста с оним баксуса бројем,
На чак ни то не би дosta
Већ изнеше да је „проста.“

И одапе! — И из раке
Винула се у облаке,
Па до рајских врата гони,
Ту застаде и — заавони.
Свети Петар у том часу
Анзихст-карте песком засу.
Честит'о је, како с' чини,
Ново лето Агрипини,
Још су били неки спеви,
Мученици Параксеви.
Ипак уста, ал' је реко:
— Никад мира! Опет неко?

И у часу врат'ма рипну.
Зарђала брава шкрипну,
За тим одма (слично брави)
Стара Год гласом јави:
— Ја сам, Свече с оног краја,
Па бих у врт срећног Раја!
Одмери је Петар свети,
Па ће вако започети:
— Оно Богу сми смо равни,
Али мы сте неисправни.
Допуштасте ствар' глупе
И иступе и преступе,
Чак се љути рат помоли
И грдна се крвца проли...
И мени је врло жао,
Али Ви сте за — пакао!
Па се Петар уз то смешка
И залупи врата тешка.

Ал' Год стара ни да чује!
Енергично протестије:
— Како, молим? Па Рај чиј је?
Ја сам родом из Србије!
На те речи, куд ћеш више,
Врата јој се отворише,
— Пардон! — рече светац седи
— Мало час Вас и уверди,
Али Ваш се протест прима,

Ко би на крај са Србима?
Кад сте и Ви тог порекла
Онда рај Вам душа стекла,
Па извол'те, само ходом,
Јер и Бог је Србин родом!..

Брана.

Мани се уздаха, песама још мање!
Сад је друга љубав у данашњем добу.
Већ месечно дај ми стазно издржава,
Куши ми одело и меблирај собу
Тада ово моје срце пуно жара
Биће само твоје све — док траје пара

ОНДА — ЊЕМУ

Старо зло у новој години

И година ова нова подсвојка је Берхтолдова — И опет
ће на Балкану ланьски дани да освани!

Културно
наслеђе
Србије

ЈЕДАН ОД МНОГИХ

Заслуге се данас медаљама броје и заслужном сваком на првима стоје, а некима чак се мере и на метар одличија њина висе и у ветар.

ЛОГИЧНО

— Ама, зар се Пера још није венчао са Мицом, а од на је испросио!?

— Није, и тешко да ће се и венчати.

— А, што.

Па, она не може поћи за њега, док он не плати своје дугове; а он не може да плати своје дугове док њу не уаме.

ИЗ КАСАРНЕ

Официр (регрут): Одакле си родом?

Регрут: Из треће чете, трећег батаљона

ПРАКТИЧНА ЖЕНА

Жена: Узећу овај шешир од 25 динара.

Муж (тихо): Ама ја имам свега 20 динара.

Жена: Е, то је што друго, кад већ мораш да останеш дужан, онда ћу узети овај од 40 динара.

УТЕХА

— Да, драги пријатељу, кад сам се оженио, ни она ни ја нисмо ништа имали.

— А сад?

— Сад, имамо шест кћери и четири сина.

СУМЊА

— Ово је већ четврта недеља, како у „Модерном Журналу“ нема никакве нове моде!

— Сигурно се уредник — оженио.

ЈЕДНОМЕ ПОСЛАНИКУ

За све време у Скупштини
Ти си ћуто као риба,
Бутање ти добро чини —
Не годи ти над реч щиби!

И већ многи, кад не чуше
Глаголствије твоје бурно,
Кров скупштину тек зуднуше:
„Глуко-нем је настурно!“

Ах! ти поби миље јавно,
Баш кад беше сала тиха,
Ти си тако силно ћино.
Да стенограф стави: „пиши-ха!“

5.

Монолог једног бициклисте

... Дакле сва разлика између мене и Краљевића Марка у томе, што је он „орао друмове“ плугом, а ја — носом!

ЗГОДНО

— Ја сам вам непрестано у посао упрегнут.

— Вала и радије као коњ.

ПРАКТИЧНО

На уласку вашег хотела пише: „Ноћно зворо за лекара“. Станује ли кол вас какав лекар?

— Не станује, ал' се у моме локалу целе ноћи — коцка!

Дефиниција

— Шта је кашаљ?

— Кашаљ је лајање на смрт!

Монархија

Да господине мој је муж био скретничар, и несретним случајем прегази га дворски воз!

— Дворски воз? — Дивна смрт!

ЕПИГРАМ

Тако ће и бити

Јавност врши анализе
Ове друге а капи — кризе,
И вицеве граде:
Та остаће исто царство —
Биће „Вице—Милијарство“
Ове старе владе.

6.

ЋУП

Имао ружичани човек лепу жену. То је више било због оправдања оне пословице: „на гора свиња најбољу крушку поједе“. Дакле, таква „најгора свиња“ добио је најлепшу жену у селу. И лепо су живели. Он је волео своју жену, а она је волела попа у селу. Ово је опет било ради оправдања друге пословице: „Триста, без попа ништа!“

И кад се већ умешао поп, онда се десило — нешто. А зато „нешто“ муж није знао. У осталом, он је био уверен у поштење своје жене и ништа није сумњао нити јој је што пребацивач. Оно, пребацјо јој је два три пута, што држи крај огњишта ћуп с киселим паприкама, покривен губером. Но, она, као добра жена, после треће опомене, избацила је ћуп у вјат и мужу је био по вољи.

Поп је, просто као на већерње, долавио стално пред вече. Никада није изостао. И просто му се омили тај олтар љубави.

— Ако нас заткне мијуж?

— Неће. Он је у ово доба у послу.

Такво питање и такав дговор, понављали су се свакога дана. И увек је одговор победио, само једном не, једног којног дана. Увек тако, мора да искрсне по један кобан дан.

Место питања: „Ако нас затекне муж?“ дрекнула је жена: Јао, ето ми мужа!

— Куд ћу сад? — јаукну поп, и као да прошапута: „со свјатими у покој...“

Настала је журба. Нису могли наћи згодан закон за свештено лице. Док од једног из сину жени красна идеја, те предложи:

— Чучни крај огњишта!

Ама, видеће ме?

— Чучни па ћу те покрити губером, и он ће мислити да је ћуп.

И поп чучну. Женага покри, а дугме од чите ванредно подражава заклопац ћупа.

Мало паузас. Тишина. Улази муж.

После обичних разговора, нађе му поглед на ћуп.

— Ама, ти опет метнула овде ћуп?

— Требао ми нешто, па тако и остао.

— Та, како остао? Шта га не носиш! — и он удари штапом по ћупу.

Жена пребледе. Муж се зачуди:

— Шта је то? Па овај ћуп не одаје звук? Како то? — пита муж.

— Звекнуо је, звекнуо. Ниси чуо...

— Та, како звекнуо? Ево слушај! и муж распали опет штапом по „ћупу“.

— „Тан!“ утани поп, да би одао звук ћупа.

— Шта је сал? — чуди се муж.

— Звечи! — уверавага жена.

— Ама, какав је то зв-к? и муж опет распали по ћупу.

— „Тан!“ — јечи поп. А муж опаучи све јаче, јер му изгледаше сумњив звук. А кад је окупио ударати све брже и поп убрза:

— „Тан-тан-тан-тан!“ и на крају од „тан“ постаде — јао!“ од ћупа — поп; од мужа — звер; а од жене — питие!

И тако се све „лепо“ свршило.

Б.

Добар Хришћанин

Г. Тоша, био је тако пажљив, да на једној пратњи изчесе из куће до кола сандук с покојницом. Неутешни удавац благодари му на љубавности.

— Хвала Вам, господине. Никад вам то нећу заборавити.

— О, ништа молим гас! од тога скромно г. Тоша. Стожим вам на услуги и други пут...

Општинска помоћ

Два гостионичара срећу се после Божића.

— Као си пазарио ове године о Божићу?

— Много слабије но лане.

— Па лане је био рат о Божићу.

— Знам, али су код мене свраћале све жене обvezничке, које су примале из општине помоћ.

—

Нове ћушке од баћушке

Турчин: Лиман беже, тешко ти је, мени теже, јер ме чика Рус притеже: да се кида што се веже! За то због м Лиман беже, зло да м се не излеже; Морам све, због — равнотеке!

ПОЗНАЈЕ ГДА

Кад је раније требало да буде прослава Миланског едикта, па због ратних прилика била одложена, десио се интересантан случај. Из Министарства Просвете, јављено је телефоном свима гимназијама: да професори сутра буду на помену у Саборној Цркви. На реалку се заборавило, и кад су се сетили онда је одација из Министарства, јавио телефоном фамулусу реалке, да извести професоре, да ће сутра бити помен Милану Едикту.

— Кome? — пита фамулус.

— Милану Едикту, запиши да не заборавиш.

И фамулус записа, па онда прво саопшти староме фамулусу чика Тоши да је сутра помен неком Милану Едикту.

А што „некоме“. Зар ти њега не знаш?

— Не знам.

— Па био је професор у гимназији, предавао је геометрију; па после био професор на ве-

ликој школи... О, сирома Милан Едикт.. Кад ли ја то умро...

— Ама зар га ти знаш?

— Дабоме да га знам. Познајем га врло добро... Сирома Милан Едикт... Баш ћу сутра ија на паастос.

Б.

Љубав је обична вагонетка. Прве се не знаје да се љуби, па онда зато се љуби; па колико се љуби и најзад: зато се више не љуби,

Свет је у почетку био празан и пуст. Временом се попунио, али је ипак остао пуст.

Религија и дупло књиговодство слични су, јер их не схватамо, али слепо верујемо у њих.

Тежи је грам среће и кило памети.

БИОСКОП

Касина

Највећа сала — Најинтересантнији биоскопски филмови — Одлична музика — Кујна првог реда — Пиће чисто-природно.

Два пута недељно и в програм у Биоскоп Касини.

Бр. 1, 8—10

Банка Славија

Прима улоге под најповољнијим условима.

Кафана "ПРОЛЕЋЕ"

Чуvena кафенија у Топчидеру. Новак Станисављевић, узет је од 1. новембра под закуп кафани "Пролеће" и на основа је реновирао. Кафаније снабдео одличном куном и пивом, а нарочито вином: жилацом и црно старо из Самокова. Пиво увек фришко и разни мезецуци. Сваког четвртка и суботе увече, кисео купус са пастром и прозором.

Радња је отворена целу ноћ и ко хоће да ужива, иска дође и слуша музику, чуvenог Васе Андрије из Шапца.

Угоститељ
Новак Станисављевић
кафеџија.

209, 1--1

У „МОДЕРНОЈ БИБЛИОТЕЦИ“

ИЗАШЛО ЈЕ ДОСАД:

1. Кнут Хамсун, Пан. 1.50
2. Ст. Сремац, „Лимунација“ у селу 2.—
3. И. А. Гончаров, Понор. Роман 3.—
4. И. С. Тургенјев, Пролеће воле 2.—
5. Анатол Франс, Црвени Крин (Le Lys rouge) Роман 3.—

УСКОРО ЂЕ СЛЕДОВАТИ:

- А. Чехов, Одајране Приповетке
 Достојевски, Злочин и Казна
 Едмон Ростан, Сирено де Бержерак
 Ст. Сремац, Вукалин (2. издање)
 Алфонс Доде, Сафо. Рочан
 Ги де Монасан, Један живот. Роман
 Кнут Хамсун, Викторија, историја
 једне љубави

ИЗДАВАЧКА КЊИЖАРНИЦА
С. Б. ЦВИЈАНОВИЋА У БЕОГРАДУ.

АПОТЕКА КОД СРПСКОГ КРАЉА

СВЕТ. Ј. ПРЕНДИЋА

БЕОГРАД — ТРКАЛИШТЕ

ПРЕПОРУЧУЈЕ:

Инјекцију вежетале и Капсуле вежетале од Д-р Фрера.
 Injektion Végétale & Capsule Végétale. Ова инјекција и капсуле вежетале признане су за данас као најбоље средство против акутног новог и хроничног застарелог трипера као и код белог прања код женских. Цена инјекцији 2.50 дин. а капсулама 3. дин.

"ПУДЕР ВЕЖЕТАЛ" D.-r. Frere најпризначатије средство за иригирања код горњих болести за женске. Цена једној кутији 3. дин.

Шаље се свуда по пријему новаца или уз доплату. Код поруџбине преко 10 дин. поштарину ја плаћам.

Културно
наслеђе
Србије

Хотел „Империјал“

Точи најбоље Пилзенско пиво. Вино из сопственог винограда. Кујна француска и српска одлична.

Свеже грожђе

Из Италије добио сам и једну колицину, као и другу партију вина француског. Месец и грав, поред тога имам и велику количину српског вина — старог 6 година.

Коста Ј. Јеремић

„Грана Пасачи“
Тел. 1913.